

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. V [REDACTED] T [REDACTED] sudkyňi Krajského súdu v N [REDACTED] na ústnom pojednávaní dňa 20. apríla 2007 o návrhu sudkyne na určenie neplatnosti písomného napomenutia rozhodol

t a k t o :

Určuje sa, že písomné napomenutie predsedu Krajského súdu v N [REDACTED] zo dňa 12. februára 2007, č. Spr. 216/2007, dané JUDr. V [REDACTED] T [REDACTED], nar. [REDACTED] sudkyňi Krajského súdu v N [REDACTED] trvale bytom S [REDACTED]

j e n e p l a t n é .

O d ô v o d n e n i e :

Sudkyňa JUDr. V [REDACTED] T [REDACTED] v zákonnej lehote podala dňa 5.marca 2007 návrh na disciplinárny súd, ktorým sa domáhala určenia, že písomné napomenutie uložené jej podľa § 117 ods. 9 zák. č.385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len Zákon o sudcoch) predsedom Krajského súdu v N [REDACTED] pod Spr. 216/2007 zo dňa 12.2.2007 pre porušenie § 117 ods. 9, § 30 ods. 2 pís. f/ Zákona o sudcoch v článku II. ods. 7 „Zásad sudcovskej etiky“, je neplatné. Návrh odôvodnila tým, že predseda krajského súdu pri uložení písomného napomenutia nepostupoval v súlade so zákonom č.152/1998 Z. z. o sťažnostiach, keď jej písomnú sťažnosť sťažovateľa E [REDACTED] C [REDACTED] P [REDACTED] a.s. B [REDACTED] nebola doposiaľ predložená na vyjadrenie a aj keď zvolila totožné odôvodnenie uznesenia sp. zn. 29 S 42/2006 zo dňa 19.12.2006 ako bolo v uznesení sp.zn. 30 S 43/2006 zo dňa 19.12.2006, jednalo sa o totožných účastníkov konania a totožné veci, išlo v oboch veciach o územné rozhodnutie a stavebné povolenie k stavbe, ktorú realizuje v N [REDACTED] na [REDACTED] E [REDACTED] C [REDACTED] P [REDACTED] a. s. B [REDACTED] O presvedčivosti a správnosti odôvodnenia rozhodnutia nič nemení to, že prípad sa

zhoduje s iným rozhodnutím (jeho odôvodnením) v totožnej veci alebo, že z neho cituje. V jej postupe vyhotovenia uznesenia išlo len o zjednodušenie si práce pri vyhotovení rozhodnutia predbežnej povahy.

Sudkyňa na ústnom pojednávaní zotrvala na návrhu a žiadala, aby disciplinárny súd určil, že písomné napomenutie, ktoré jej uložil predseda krajského súdu, je neplatné.

Splnomocnený zástupca predsedu Krajského súdu v N. žiadal, aby bol návrh sudkyne na určenie neplatnosti písomného napomenutia zamietnutý a predmetné písomné napomenutie sudkyne bolo ponechané v platnosti, pričom poukázal na samotné dôvody písomného napomenutia. Zdôraznil, že odporca nepovažuje v danej veci za významné, či predseda krajského súdu konal na základe písomnej alebo ústnej sťažnosti. Jednalo sa o podnet právnickej osoby, v súvislosti so šetrením ktorého odporca zistil, že v dvoch rôznych senátoch Krajského súdu v N., týkajúcich sa tých istých účastníkov boli vyhotovené rozhodnutia s doslovným odôvodnením. Takto vypracované písomné rozhodnutie nepovažoval predseda krajského súdu za presvedčivé a naopak mal za to, že takéto rozhodnutie môže vzbudzovať u verejnosti nedôveru. Poukázal na ustanovenie § 30 ods. 2 pís. f/ Zákona o sudcoch, podľa ktorého medzi základné povinnosti sudcu patrí aj povinnosť dodržiavať zásady sudcovskej etiky, pričom podľa čl. II. ods. 7 Zásad sudcovskej etiky, sudca sa má usilovať o to, aby každé jeho rozhodnutie bolo vecne správne a zákonné a jeho odôvodnenie zrozumiteľné a presvedčivé.

Disciplinárny súd na ústnom pojednávaní dňa 20. apríla 2007 vypočul sudkyňu JUDr. V. T. ktorá k veci uviedla, že na Krajskom súde v N. je zaradená v senáte 29 S ako aj v senáte 30 S. Bol jej pridelený na vypracovanie rozhodnutia spis 29 S 42/2006, v ktorom súd odložil vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného. Senát 29 S je v zložení predseda senátu JUDr. J. B., členovia JUDr. D. V. a ona. V senáte 30 S je predseda senátu JUDr. E. H. a členovia JUDr. D. V. a ona. Podľa elektronickej podateľne pripadol jeden návrh týkajúci sa tých istých účastníkov a v podstate týkajúci sa tej istej veci, avšak s rozdielnym parcelným číslom do senátu 29 S a druhý do senátu 30 S. Zúčastnila sa rozhodovania veci sp.zn. 30 S 43/2006, kde súd odložil vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného (Mesto N., Š., N. č. SP 4699/2006-009-Ing. K. zo dňa 4.8.2006, do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Táto vec bola pridelená členke senátu 30 S JUDr. D. V. Vo veci sp.zn. 29 S 42/2006 mal súd rozhodnúť o odklade vykonateľnosti rozhodnutia

žalovaného SP 5197-2006-005-Ing. U● zo dňa 31.7.2006 do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Táto vec bola pridelená na vypracovanie rozhodnutia jej. Navzájom konzultovala s JUDr. D● V● túto vec, obe navrhovali v obidvoch senátoch odložiť vykonateľnosť rozhodnutia, teda vyhovieť návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia. JUDr. D● V● mala k dispozícii rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v inej veci, kde bol vyslovený takýto právny názor, ktorý akceptovali a považovali ho za vhodný pre danú vec, pretože bol vyslovený v súvislosti s obdobnými okolnosťami Obchodného domu N● Uznesenie vo veci sp.zn. 30 S 43/2006 bolo vypracované skôr a potom jej JUDr. D● V● poslala e-mailom toto rozhodnutie. Ona rozhodnutie mechanicky opísala, len zmenila číslo rozhodnutia stavebného úradu a parcelné číslo. Vzhľadom na to, že sa jednalo o rovnakých účastníkov ako aj rovnakú stavbu aj rovnaký proces, situáciu ako aj dôvody pre odklad vykonateľnosti rozhodnutia, nevidela dôvod uvádzať v odôvodnení iné skutočnosti než vo veci sp. zn. 30 S 43/2006.

Spĺnomocnený zástupca predsedu krajského súdu k veci uviedol, že v danom prípade nie je významný postup predsedu krajského súdu v súvislosti so šetrením sťažnosti, pričom zdôraznil, že predseda krajského súdu postupoval v súlade s predpismi o prešetrovaní sťažnosti. Poukázal na to, že sudkyňa sama na ústnom pojednávaní potvrdila, že odpísala dôvody rozhodnutia a porušenie povinnosti sudcu vidí v tom, že rozhodnutie bolo opísané kompletne.

Disciplinárny súd oboznámil v rámci dokazovania písomné napomenutie predsedu Krajského súdu v N● sp.zn. Spr. 216/2007 zo dňa 12.2.2007, spisy Krajského súdu N● sp.zn. 29 S 42/2006 sp.zn. 30 S 43/2006 z uvedených spisov uznesenia o odklade vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného č. SP 5197/2006-005-Ing.U● zo dňa 31.7.2006 a č. SP 4699/2006-009-Ing.K● zo dňa 4.8.2006 do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej, ktorými mal preukázané skutočnosti zistené z výsluchu účastníkov.

Porovnaním oboch predmetných uznesení v označených veciach zistil, že išlo o rovnakých účastníkov, rovnaký predmet sporu, rozdielne sú parcelné čísla a čísla rozhodnutia stavebného úradu. Výroky oboch uznesení sú totožné s výnimkou čísla rozhodnutia stavebného úradu a dňa vydania rozhodnutia. Z odôvodnenia oboch uznesení vyplýva, že tieto okrem popisu predmetu sporu, ktorý je rovnaký, obsahuje citáciu rovnakých ustanovení zákona. Totožná v oboch uzneseniach je časť, v ktorej sa konštatuje „Krajský súd po oboznámení sa so žalobou ako i ďalšími podaniami žalobcu a pripojenými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že sú tu zákonné dôvody na odloženie vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalovaný predmetné rozhodnutie zo dňa 31.7.2006 nedoručil žalobcovi,

ktorý i podľa vyjadrenia K [redacted] s [redacted] ú [redacted] v N [redacted] zo dňa 6.11.2006 mal byť účastníkom územného konania a žalovaný ďalej pokračuje v rozhodovacej činnosti, vychádzajúc zo žalobou napadnutého územného rozhodnutia za dňa 31.7.2006“. Rovnaké je poučenie o neprípustnosti opravného prostriedku v oboch uzneseniach.

Podľa § 30 ods. 2 pís. f/ Zákona o sudcoch, v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä dodržiavať zásady sudcovskej etiky. Podľa čl. II. Ods. 7. Etického kódexu sudca usiluje o to, aby každé jeho rozhodnutie bolo nielen vecne správne a zákonné a jeho odôvodnenie zrozumiteľné a presvedčivé.

Podľa § 117 ods. 9 Zákona o sudcoch nedostatky v práci menšieho významu, alebo poklesky v správaní menšieho významu alebo priestupok môže orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, vybaviť, a ak je to postačujúce aj tým, že sudcu písomne napomenie.

Disciplinárny súd dospel k záveru, že sudkyňa tým, že vypracovala uznesenie v predmetnej právnej veci, ktoré bolo procesnej povahy neporušila etiku sudcu v zmysle zásad Etického kódexu a neporušila ani základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 2 pís. f/ Zákona o sudcoch. K tomuto záveru dospel na základe úvahy, ktorou sa pri svojom rozhodovaní riadil. V danom prípade išlo o procesné uznesenie, ktoré dočasne upravuje pomery účastníkov do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Z jeho povahy vyplýva, že toto rozhodnutie má dočasný charakter, pričom jeho podstata spočíva v citovaní zákonných ustanovení, dôkazov a faktov zistených zo spisu a následne je na ich základe vyslovený právny záver, že existujú zákonné dôvody pre odklad vykonateľnosti rozhodnutia. Tieto zákonné dôvody boli totožné v oboch citovaných rozhodnutiach, navyiac týkajúcich sa rovnakých účastníkov, s rovnakým predmetom sporu. Právny záver, vyslovený v odôvodnení uznesenia, ktoré vypracovala sudkyňa, je stručný a vyplýva z objektívne zistených faktov, ktoré fakty sú rovnaké v oboch veciach, v ktorých boli vydané procesné uznesenia založené na tých istých dôvodoch. Obe uznesenia riešia faktickú otázku o dočasnom pozastavení vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu tých istých účastníkov územného konania. Vzhľadom na to, že obe uznesenia vychádzajú z rovnakých faktických skutočností a následne sú tieto zistenia podriadené pod príslušné ustanovenia zákona a sudkyňa pri vypracovaní rozhodnutia, ktoré vychádzalo z rovnakých objektívne zistených faktov si tieto osvojila, zahrnula do svojho rozhodnutia a stotožnila sa s nimi neznamená, že takéto rozhodnutie nie je

presvedčivé. Keďže ide o stotožnenie sa so závermi, ku ktorým v obdobnom prípade dospel iný sudca, treba rozlišovať, či ide o také osvojenie si faktov, ktoré sú výsledkom tvorivého myšlienkového procesu iného sudcu, alebo či ide o stotožnenie sa so závermi vyplývajúcimi zo zistených faktických skutočností a právnych záverov z týchto faktov vyplývajúcich.

Dá sa stotožniť s predsedom krajského súdu, že mechanické opísanie odôvodnenia rozhodnutia je porušením etiky sudcu. Ku každému rozhodnutiu však treba pristupovať individuálne. V danom prípade treba vychádzať z toho, že nešlo o rozhodnutie vo veci samej, ale že išlo o rozhodnutie procesné, ktoré má dočasný charakter a vychádza zo zhodných, objektívne zistených skutočností, ktoré v oboch prípadoch viedli k rovnakým právnym záverom opierajúcim sa o rovnaké ustanovenia zákona.

Preto sa disciplinárny súd nestotožňuje s názorom predsedu krajského súdu, že sudkyňa v konkrétnom prípade porušila etiku sudcu, keď vypracovala rozhodnutie, ktoré podľa jeho názoru môže vzbudzovať pochybnosti u verejnosti z hľadiska jeho presvedčivosti. Pritom poukazuje, na to že práve k odôvodneným pochybnostiam o presvedčivosti odôvodnení rozhodnutí dochádza, ak sú odlišné stanoviská senátov v rovnakých veciach.

Z uvedených dôvodov disciplinárny súd návrhu sudkyne vyhovel a určil, že písomné napomenutie, uložené predsedom krajského súdu, je neplatné, pretože v danom prípade neboli zistené u sudkyne nedostatky v práci menšieho významu, alebo poklesky v správaní menšieho významu.

Pokiaľ ide o námietku sudkyne ohľadne procesných pochybení predsedu krajského súdu pri ukladaní písomného napomenutia, disciplinárny súd nezistil, že by pri jeho ukladaní zo strany predsedu krajského súdu došlo k procesnému pochybeniu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 20. apríla 2007

JUDr. Emília Zimová, v.r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia : *Emília Zimová*

